

Π. Τέτσης: Η αποθέωση του τοπίου

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

«Οι έλληνες εκπρόσωποι της μοντέρνας τέχνης, στις αρχές του 20ού αιώνα ασχολήθηκαν σχολαστικά με το τοπίο, κυρίως μεταφέροντας τους αισθητικούς προβληματισμούς τους πάνω στον καμβά, και τις νέες τεχνοτροπικές τους προτιμήσεις όπως οι τάσεις της αφαίρεσης.

Μέχρι και στο τέλος του 19ου αιώνα οι τοπιογραφίες των ελλήνων καλλιτεχνών αποτύπωναν φωτογραφικά αλλά με ρομαντική διάθεση τα ελληνικά τοπία και έντονα επηρεασμένοι από τους φιλέλληνες της Δύσης προτιμούσαν τα αρχαιολογικά τοπία και γενικότερα την απεικόνιση της «ελληνικότητας» του τοπίου.

Οι μοντερνιστές ξέφυγαν από αυτές τις επιρροές και ελεύθεροι στην έκφραση, φλερτάροντας με το φως αλλά και τις ιδιαιτερότητες του τοπίου της ελληνικής φύσης δημιούργησαν «μοντέρνα» τοπία με αφηγηματικές ενίοτε τάσεις αλλά απαλλαγμένες από τους κανόνες του ρεαλισμού και της αποτύπωσης».

(Καραπιδάκη Λ.,(2015), Το Τοπίο στην Τέχνη, Ανακτήθηκε στις Απριλίου 2015, http://cultural.prismanet.gr/themedia/File/topio_art_Karapidaki.pdf

)

Ο Παναγιώτης Τέτσης,

«Π. Τέτσης: Η αποθέωση του τοπίου. Ζωγραφική 2010-2014», είναι ο τίτλος της έκθεσης του Ιδρύματος Β. και Μ. Θεοχαράκη, η οποία θα εγκαινιαστεί από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο, την Τετάρτη 6 Μαΐου. Στην έκθεση, η οποία θα διαρκέσει έως τις 13 Σεπτεμβρίου, θα παρουσιαστεί για πρώτη φορά η νέα αθέατη δουλειά του, με έργα μνημειακών διαστάσεων, σινικής μελάνης και ελαιογραφίες. Την επιμέλεια της έκθεσης έχει ο Τάκης Μαυρωτάς.

Βραχονησίδα, 2011-14, Μελάνι σε μουσαμά

Η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης, Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα, επισημαίνει στον ομότιτλο κατάλογο της έκθεσης μεταξύ των άλλων: «Τα τελευταία έργα του Παναγιώτη Τέτση φέρνουν αυθόρμητα στη μνήμη περιγραφές του Παπαδιαμάντη, στίχους του Κάλβου, του Σεφέρη, του Ελύτη. Γιατί και ο ζωγράφος, όπως ο Ζακύνθιος ποιητής, πλέκει δοξαστικό και τραχύ ύμνο στα «καυχήματα των θαυμασίων σκοπέλων (Σπετζίας, Ύδρας, Ψαρών)» και ιδιαίτερα βέβαια στις φίλιες και γνώριμες ακτές, της ένδοξης πατρίδας του της Ύδρας. «Τα περιπόθητα βουνά και τα χωράφια, κεχρυσωμένα ακόμα από τον ήλιο» του Κάλβου, «οι κρημνώδεις ακτές και οι αλίπληκτοι βράχοι» ενός παπαδιαμαντικού Ελύτη, το ομηρικό «πορφύρεον κύμα» αναζητούσαν την εικόνα τους στη ζωγραφική. Οι πίνακες που εκτίθενται στο Ίδρυμα Θεοχαράκη, μνημειακοί σε μέγεθος και επικοί στο ύφος, ιστορούν μια πρωτόγνωρη, «θεόκτιστη», νησιωτική Ελλάδα, που μόνο στην ποίηση είχαμε συναντήσει ως τώρα...».

Βράχια της Ύδρας, 2011-14, Λάδι σε μουσαμά

Ο επιμελητής της έκθεσης και διευθυντής του εικαστικού προγράμματος του Ιδρύματος Θεοχαράκη, Τάκης Μαυρωτάς, τονίζει μεταξύ των άλλων: «Ο Τέτσης ζει το παρόν και αντιμετωπίζει την τέχνη στις οικουμενικές της διαστάσεις μέσα από την πρωτοτυπία της έκφρασης ενός γνήσιου και αληθινού βιώματος... Η φύση του δίνει τη δύναμη να αποτυπώνει με αμεσότητα αυτές τις αξεπέραστες τοπιογραφικές εικόνες του Σαρωνικού και της Ύδρας... Ο αιγαιοπελαγίτης Τέτσης έχει το δικό του ύφος, σταθερές ιδέες και αρχές. Με την υψηλή ποιότητα και την ιδιαιτερότητα του έργου του βάζει τη δική του σφραγίδα στην ιστορία της νεοελληνικής τέχνης... Η Ελλάδα ήταν και παραμένει το καταφύγιό του και η ζωγραφική του μέσο διεκδίκησης ελευθερίας, ομορφιάς, ζωντάνιας και απτών αισθήσεων...».

Κατερίνα Χουζούρη